

Proč tady stojím sám?  
Prázdněj jako vybranej krám.  
Proč musím, když se nechci smát?  
A pořád do očí všem lhát.

Nech mě stát na nohou, tak už nech mě bejt.  
Nejsem tady náhodou tuhle noc.

Už to dál neunesu, jsem na dně plnej stresů,  
zahodím všechny svoje tváře, povím ti heslo do diáře.

Nech mě stát na nohou, tak už nech mě bejt.  
Nejsem tady náhodou tuhle noc.  
Nech mě stát na nohou, tak už nech mě bejt.  
Nejsem tady náhodou tuhle noc.

Vyběhnu ven, zapálím dům,  
život je zámek bez klíčů.  
Pojedu pryč,  
co nejdál od těch ztracenej snů, kterejch furt jsem se bál.

(A budu sám)

Vyběhnu ven, zapálím dům,  
život je zámek bez klíčů.

(A budu sám)

Pojedu pryč,  
co nejdál od těch ztracenejch snů, kterejch furt jsem se bál.

(A budu dál všem do očí lhát)

Vyběhnu ven, zapálím dům,  
život je zámek bez klíčů.

(A budu dál všem do očí lhát)

Pojedu pryč,  
co nejdál od těch ztracenejch snů, kterejch furt jsem se bál.  
A budu dál!